

دفن زباله‌های الکترونیکی: کاشت بذر مرگ

مهدیه شریفی فرد

دانشکده سلامت، اینمنی و محیط زیست دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

Email: m.sharifif@gmail.com

چیکده

سرعت خیره کننده پیشرفت تکنولوژی در عرصه الکترونیک ، عمر کوتاه تجهیزات کامپیوتری و تنوع طلبی مردم به استفاده از تجهیزات الکترونیکی جدید و پیشرفته تر سبب رشد فزاینده تولید زباله‌های الکترونیکی در دنیا شده است و با توجه به اینکه این تجهیزات علاوه بر فلزات گرانبهایی چون طلا و نقره حاوی فلزات خطرناکی مانند سرب، کادمیوم و جیوه هستند اکنون بحرانی جدی برای سلامت زیست محیطی جهان به شمار می‌روند. در سال ۱۹۹۴ تقریباً ۲۰ میلیون PC (یعنی در حدود ۷ میلیون تن) از دور خارج شدند و در سال ۲۰۰۴ این رقم به ۱۰۰ میلیون PC افزایش یافت . یعنی بین سال‌های ۱۹۹۴ و ۲۰۰۳ حدود ۵۰۰ میلیون PC، که این خود به معنی تقریباً ۲۸۷۲۰۰۰ تن پلاستیک، ۷۱۸۰۰۰ تن سرب، ۱۳۶۳ تن کادمیوم و ۲۸۷ تن جیوه می‌باشد. این آمار و ارقام اهمیت یافتن راه اصولی و مناسب برای مقابله با زباله‌های الکترونیکی را آشکارتر می‌سازد . در ایران قانون مدیریت پسماند مصوب سال ۱۳۸۳ نیز در یکی از بندهای خود به مقوله زباله های ویژه از جمله زباله‌های الکترونیک پرداخته و مسولیت دفع، امحا و بازیافت آن را بر عهده تولیدکننده نهاده است.

کلیدواژه: ضایعات الکترونیکی، بازیافت، کامپیوتر

۱. مقدمه

سرعت خیره کننده پیشرفت تکنولوژی در عرصه الکترونیک، عمر کوتاه تجهیزات کامپیوتری و تنوع طلبی مردم به استفاده از تجهیزات الکترونیکی جدید و پیشرفته تر سبب رشد فزاینده تولید زباله‌های الکترونیکی در دنیا شده است که با توجه به عمر مفید ۲ تا ۳ ساله قطعات الکترونیکی در دنیا هر روز شتاب بیشتری به خود می‌گیرد. و با توجه به اینکه این تجهیزات علاوه بر فلزات گرانبهایی چون طلا و نقره حاوی فلزات خطرناکی مانند سرب، کادمیوم و جیوه هستند اکنون بحرانی جدی برای سلامت زیست محیطی جهان به شمار می‌روند.

در جلسه پارلمان اروپایی سال ۲۰۰۳ در مورد ضایعات الکتریکی و الکترونیکی، این زباله‌ها به ۱۰ دسته طبقه‌بندی شدند: [۱]

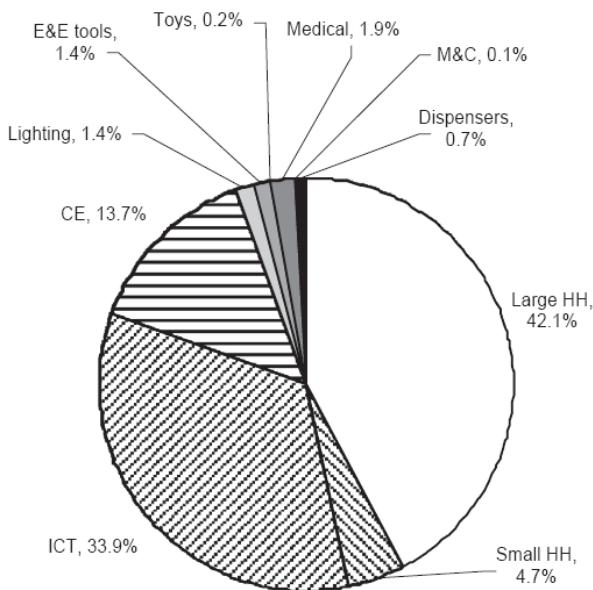
- لوازم خانگی بزرگ(HH)^۱ (فریزر، یخچال، مایکروفون، سیستم‌های تهویه و ...)
- لوازم خانگی کوچک(HH)^۲ (جاروبرقی، تستر، ساعت، سشوار و ...)
- تجهیزات IT و ICT^۳ (لپ‌تاپ، PC، پرینتر، تلفن و ...)
- تجهیزات مصرفی(CE)^۴ (رادیو، تلویزیون، ویدئو و ...)
- تجهیزات روشنایی (Lighting)^۵ (لامپ‌های فلورسنت، لامپ‌های سدیمی و ...)
- ابزارهای الکتریکی و الکترونیکی (E&E tools)^۶ (دریل، اره‌های برقی و ...)
- اسباب بازی‌ها و لوازم ورزشی (Toys)^۷ (ماشین‌های الکتریکی، کنسول‌های بازی، تردمیل و ...)
- تجهیزات پزشکی^۸ (رادیوتراپی، دیالیز، کاردیولوژی و ...)
- تجهیزات کنترلی و مانیتورینگ (M&C)^۹ (دیکتورهای دود، رگلاتورهای گرما، ترمومتر و ...)
- توزیع کننده اتوماتیک(Dispenser)^{۱۰} (توزیع کننده‌های اتوماتیک چای، نوشیدنی، پول و ...)

در شکل شماره ۱ طبقه‌بندی ضایعات الکتریکی در اروپای غربی دیده می‌شود. همانطور که مشاهده می‌گردد بیشترین حجم مربوط به لوازم خانگی بزرگ و بعد از آن تجهیزات ICT می‌باشد.

در سال ۱۹۹۴ تقریباً ۲۰ میلیون PC (یعنی در حدود ۷ میلیون تن) از دور خارج شدند و در سال ۲۰۰۴ این رقم به ۱۰۰ میلیون PC افزایش یافت. یعنی بین سال‌های ۱۹۹۴ و ۲۰۰۳ حدود ۵۰۰ میلیون PC، که این خود به معنی تقریباً ۲۸۷۲۰۰۰ تن پلاستیک، ۲۱۸۰۰۰ تن سرب، ۱۳۶۳ تن کادمیوم و ۲۸۷ تن جیوه می‌باشد. [۱۷]

و یا در آماری دیگر آمده است که زباله‌های الکترونیکی ۸٪ زباله‌های خانگی اروپا را تشکیل می‌دهد. [۱۰] این آمار و ارقام اهمیت یافتن راه اصولی و مناسب برای مقابله با زباله‌های الکترونیکی را آشکارتر می‌سازد.

^۱. Large household appliances
^۲. Small household appliances
^۳. IT and telecommunications equipment
^۴. Consumer equipment
^۵. Lighting equipment
^۶. Electrical and electronic tools
^۷. Toys, leisure and sports equipment
^۸. Medical devices
^۹. Monitoring and control instruments
^{۱۰}. Automatic dispensers

شکل شماره ۱- مقایسه مقدار ضایعات الکترونیکی و الکترونیکی در اروپای غربی [۲۱]

مدیریت زباله‌های الکترونیکی

برای دفع زباله‌های الکترونیکی همانند دیگر ضایعات روش‌های مختلفی مورد استفاده قرار می‌گیرد. ولی به دلیل وجود مواد سمی و فلزات سنگین در این ضایعات برخی از روش‌ها می‌تواند بسیار خطرناک باشد. در زیر به برخی از روش‌های نادرست دفع زباله‌های خطرناک اشاره می‌گردد:

لندفیل^۱: برطبق گزارش EPA در سال ۲۰۰۰ بیش از ۴/۶ میلیون تن زباله الکترونیکی در لندفیل ها دفن گردیده است. فلزات سنگین و دیگر مواد سمی موجود در این محصولات باعث آلوده شدن خاک، آب و اتمسفر محیط می‌گردد و در نتیجه سبب به خطرافتادن سلامتی انسان‌ها می‌شود.

خاکسترسازی^۲: این روش سبب ورود فلزات سنگین چون سرب، کادمیوم و جیوه به هوا می‌شود. (به عنوان مثال جیوه می‌توان سبب تجمع بیولوژیکی در زنجیره غذایی و مخصوصاً در ماهی‌ها شود) اگر این ضایعات الکترونیکی PVC نیز داشته باشند دی‌اکسین و فوران‌های بسیار سمی هم منتشر می‌گردد.

سوزاندن در فضای باز^۳: این روش خطرناک‌تر از سوزاندن در زباله سوزنه است. چراکه آلاینده‌های بیشتری ایجاد می‌کند که استنشاق آن‌ها سبب عفونت‌های تنفسی، حملات آسمی، تحریکات چشمی، درد قفسه سینه و ... می‌شود و مواجهه مزمن با آن می‌تواند سبب آمفيزم و سرطان گردد. به عنوان مثال سوزاندن PVC سبب تولید کلرید هیدروژن شده که استنشاق آن و ترکیب با آب در ریه^۴ اسباب تولید اسید هیدروکلرید می‌شود که باعث خودگی و از بین رفتن تدریجی بافت‌های ریه و مشکلات تنفسی می‌گردد. خاکسترها باقیمانده نیز به اطراف پخش شده و سبب گسترش مشکلات می‌شود. [۲۰]

در مقابل روش‌های فوق روش‌های مناسب‌تری همچون استفاده مجدد و بازیافت نیز وجود دارد.

استفاده مجدد: بسیاری از تجهیزات الکترونیکی که قابل استفاده باشند برای استفاده به صورت دست دوم به کشورهای در حال توسعه صادر می‌گردد.

بازیافت: این روش مناسب‌ترین روش می‌باشد البته در صورتی که به صورت اصولی و علمی به کار رود. [۱۳]

^۱. landfilling

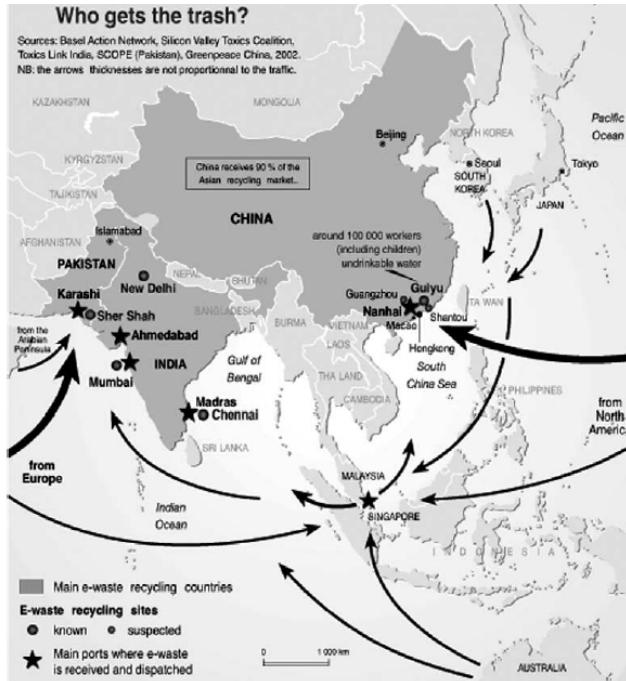
^۲. incineration

^۳. open burning

به عنوان مثال برای تولید یک کامپیوتر با مانیتور ۱۷ اینچی معادل ۲۴۰ کیلوگرم مواد شیمیایی و ۱۵۰۰ لیتر آب، یعنی در مجموع حدود ۱۸۰۰ کیلوگرم مواد اولیه مصرف می‌شود که در نتیجه بازیافت آن بسیار ضروری به نظر می‌رسد. [۶]

گفته می‌شود حدود ۵۰-۸۰٪ از زباله‌های الکترونیکی آمریکا به کشورهای جهان سوم از جمله چین، هند و پاکستان صادر می‌گردد. [۱۵]

در شکل شماره ۲ مناطقی که زباله‌های الکترونیکی از سراسر جهان به آنها منتقل می‌شود نشان داده شده است.

شکل شماره ۲- مناطقی از جهان که زباله‌های الکترونیکی منتقل می‌گردند [۱۸]

در این کشورها فقرابخصوص کودکان، رایانه‌ها و تلفن‌های خارج از رده را برای یافتن اجزای فلزی بالازش (که سمی نیز هستند) جداسازی می‌کنند. در شهرهایی مانند شهرهای جنوب چین، کودکان با حفاظت ایمنی ناقص، این فلزات را ذوب می‌کنند و در بخار سمی آن نفس می‌کشند و چیزهایی که نتوانند بازیافت شود، به راحتی انباشه می‌شود و رودخانه‌ها را به لجنزاری سمی تبدیل می‌کنند. تمام این اتفاقات تنها به دلیل امید به دستیابی چند دلار رخ می‌دهد. طبق قراردادی از سوی سازمان ملل در سال ۱۹۸۹ برای کنترل زباله‌های خطرناک، اعلام شد هر کشور می‌تواند بصورت یک جانبه واردات این زباله‌ها را ممنوع کند و صادر کنندگان نیز قبل از فرستادن زباله با ۵ موافقت کشور مقصد را کسب کنند. اما آمریکا که مهمترین منبع تولید زباله دیجیتال و سمی محسوب می‌شود، هرگز این قرارداد را امضا نکرد و کشورهایی مانند چین نیز بخاطر پول، مقادیر زیادی از این ضایعات را وارد می‌کنند. [۱۱]

در دهلی هند تنها ۲۵۰۰۰ نفر در قسمت‌های اوراق کردن وسایل فعالیت می‌کنند. جایی که هر سال حدود ۱۰-۲۰۰۰ تن ضایعات الکترونیکی وجود دارد. که حدود ۲۵٪ آن کامپیوتر است. [۲۰] در سال ۲۰۰۲ حدود ۵۰-۸۰٪ PC‌ها برای بازیافت به هند صادر گردیده است. [۹]

میزان زباله‌های الکترونیکی و الکترونیکی برخی از کشورها در جدول شماره ۱ جهت مقایسه آورده شده است.

جدول شماره ۱ میزان زباله‌های الکتریکی و الکترونیکی در برخی از کشورها [۱۶]

سال	مقدار به تن	کشور
۲۰۰۶	۹۶۰۰	بلغارستان
۲۰۰۵	۲۴۲۵۰۰	چین
۲۰۰۰	۳۴۶۰۰	دانمارک
۲۰۰۵	۱۶۷۰۰	استونی
۲۰۰۶	۸۷۰۰۰	اتحادیه اروپا
۲۰۰۳	۳۰۹۰۰	فنلاند
۲۰۰۵	۲۹۹۰۰	فرانسه
۲۰۰۵	۳۰۴۰۰	آلمان
۲۰۰۵	۱۶۳۰۰	مجارستان
۲۰۰۶	۸۰۰۰۰	هند
۲۰۰۳	۱۳۷۰۰	لتونی
۲۰۰۸	۱۳۳۰۰	لهستان
۱۹۹۹	۲۹۸۰۰	سوئد
۲۰۰۳	۸۵۰۰۰	تایلند
۲۰۰۵	۳۰۳۰۰	انگلیس

میزان تولید ضایعات الکترونیکی حاصل از PC‌ها در جدول شماره ۲ آورده شده است . همانطور که دیده می‌شود مقادیر بسیار قابل توجهی می‌باشد.

جدول شماره ۲- میزان ضایعات الکترونیکی حاصل از PC‌ها در کشورهای مختلف [۱۶]

سال	مقدار به تن	کشور
۲۰۰۶	۶۶۰۰	شیلی
۲۰۰۵	۲۵۰۰۰	چین
۲۰۰۶	۶۵۰۰	کلمبیا
۲۰۰۴	۳۰۰۰	کاستاریکا
۲۰۰۷	۳۶۰۰	هند
۲۰۰۷	۱۱۴۰	کنیا
۲۰۰۶	۴۷۵۰۰	مکزیک
۲۰۰۷	۱۳۵۰۰	مراکش
۲۰۰۶	۶۰۰۰	پرو
۲۰۰۷	۱۹۴۰۰	آفریقای جنوبی
۲۰۰۷	۱۵۰۰۰	سوئیس
۲۰۰۷	۵۶۰	اوگاندا
۲۰۰۵	۹۰۱۲۰۰	آمریکا

در جدول شماره ۳ مواد سمی موجود در برخی از زباله‌های الکترونیکی به عنوان نمونه آورده شده است . جدول شماره ۴ نیز ترکیبات یک کامپیوتر شخصی (PC) معمولی به وزن حدود ۲۷kg نشان داده شده است.

جدول شماره ۳ - مواد سمی موجود در برخی زباله های الکترونیکی [۱۲]

زباله الکترونیکی	ماده سمی
عایق کابل ها	^۱ PVC
فریزرها و واحدهای سردکننده	^۲ CFC
کاندنسورها، ترانسفورماتورها	^۳ PCB
عایق کابل ها	^۴ TBBA
نمایشگرهای CRT	باریوم
پاور	برلیوم
نمایشگرهای CRT، جوهر و تونرها پرینتر و دستگاه کپی	کادمیوم
فلالپی دیسک	VI
نمایشگرهای CRT، باتری ها	سرب
باتری های لیتیومی	لیتیوم
لامپ های فلورسنت، باتری های آلکالاین، نمایشگر CRT	جیوه
نمایشگرهای CRT	نیکل
ماشین های کپی قدیمی	سلنیوم
نمایشگرهای CRT	سولفید روی

جدول شماره ۴ - ترکیبات یک کامپیوتر شخصی (PC) معمولی به وزن حدود ۲۷kg [۱۹]

نام ماده	مقدار به درصد	وزن آن به kg	محل
پلاستیک	۲۲/۹۹۰۷	۶/۲۶	کابل، بدنه
سرب	۶/۲۹۸۸	۱/۷۲	CRT
آلومینیوم	۱۴/۱۷۲۳	۳/۸۶	CRT، اتصالات، بردها، بدنه
ژرمانیوم	۰/۰۰۱۶	<۰/۱	بردها
گالیوم	۰/۰۰۱۳	<۰/۱	بردها
آهن	۲۰/۴۷۱۲	۵/۵۸	CRT، بردها، بدنه
قلع	۱/۰۰۷۸	۰/۲۷	CRT، بردها، اتصالات
مس	۶/۹۲۸۷	۱/۹۱	CRT، بردها، اتصالات
باریوم	۰/۰۳۱۵	<۰/۱	CRT
نیکل	۰/۸۵۰۳	۰/۲۳	CRT، بردها، بدنه
روی	۲/۲۰۴۶	۰/۶	CRT، بردها
تانتالیوم	۰/۰۱۵۷	<۰/۱	خازن بردها، پاور
ایندیوم	۰/۰۰۱۶	<۰/۱	بردها

^۱. PolyVinyl Chloride

^۲. ChloroFluoroCarbon

^۳. PolyChlorinated Biphenyls

^۴. TetraBromo-Bisphenol-A

CRT	<۰/۱	۰/۰۰۰۲	وانادیوم
بردها، اتصالات	<۰/۱	۰/۰۱۵۷	برلیوم
اتصالات، بردها	<۰/۱	۰/۰۰۱۶	طلاء
بدنه	<۰/۱	۰/۰۱۵۷	تیتانیوم
CRT، بردها، بدنه	<۰/۱	۰/۰۱۵۷	کبالت
بردها	<۰/۱	۰/۰۰۱۶	رتنیوم
بردها، اتصالات	<۰/۱	۰/۰۰۰۳	پالادیوم
CRT، بردها، بدنه	<۰/۱	۰/۰۳۱۵	منگنز
اتصالات، بردها	<۰/۱	۰/۰۱۸۹	نقره
بردها، CRT، بدنه	<۰/۱	۰/۰۰۹۴	آنتینومی
بردها	<۰/۱	۰/۰۰۶۳	بیسموت
بدنه	<۰/۱	۰/۰۰۶۳	کروم
CRT، بدنه، بردها	<۰/۱	۰/۰۰۹۴	کادمیوم
بردها	۰/۰۰۰۴۴	۰/۰۰۱۶	سلنیوم
بدنه	<۰/۱	۰/۰۰۰۲	نیوبیوم
بدنه، بردها	<۰/۱	۰/۰۰۲۲	جیوه
بردها	<۰/۱	۰/۰۰۱۳	آرسنیک
CRT، بردها	۶/۸	۲۴/۸۸۰۳	سیلیکا

قانون زباله‌های تجهیزات الکترونیکی و الکتریکی (WEEE) شماره ۲۰۰۲/۹۶/EC جلسه پارلمان اروپا بازیافت زباله‌های الکترونیکی به میزان چهار کیلوگرم به ازای هر نفر را الزامی می‌کند. به موجب این قانون تولیدکنندگان موظفند بودجه طرح‌های بازیافت را تامین کنند و خرده فروشان خدمات بازپس‌گیری را در اختیار مشتریان قرار دهند. [۱۱]

در ایران قانون مدیریت پسماند مصوب سال ۱۳۸۳ مجلس شورای اسلامی نیز در یکی از بندهای خود به مقوله زباله‌های ویژه از جمله زباله‌های الکترونیک پرداخته و مسولیت دفع، امحا و بازیافت آن را بر عهده تولیدکننده نهاده است. [۷]

این در حالی است که در تهران بعضی از افراد در امر خرید قطعات قدیمی و رایانه‌های مستهلك فعالیت می‌کنند و از طریق بازیافت این قطعات درآمدهای کلانی به دست می‌آورند. فعالان این بازار با جدا کردن مس و طلا موجود در بعضی از قطعات رایانه و با فروش این مواد سود فراوانی به دست می‌آورند. تعداد کثیری از قطعات غیرقابل استفاده نیز به صورت سنتی دفن می‌شوند که این امر به محیط زیست آسیب فراوانی می‌رساند و حتی در برخی موارد به آلوهه کردن آب‌های زیرزمینی منجر می‌شود که عواقب ناگواری در پی خواهد داشت.

با توجه به آرچه که در بالا ذکر گردید کشورهای مختلف درصد پیدا کردن راهکار مناسب جهت برخورد با این معضل زباله‌های الکترونیکی نموده‌اند که نمونه‌هایی از آن در ادامه آورده شده است:

- کمپانی اپل در فروشگاه‌های خود سطل‌هایی مخصوص به دور ریختن اجزای کامپیوتری قرار داده است البته این شرکت تصمیم گرفته تا در آینده به تمام مشتریان خود که به صورت آنلاین و یا از فروشگاه‌ها خرید می‌کنند، سرویس بازیافت زباله‌های الکترونیکی را به صورت رایگان عرضه کند.

- شرکت اچ پی در بخش فروش نوت بوک‌های خود مبلغی را به عنوان بازیافت کامپیوتر در صورتحساب کالا از کاربر اخذ می‌کند.

- در هانیو در ۸۰ کیلومتری جنوب غربی توکیو کارخانه‌ای جهت استخراج طلا و نقره از داخل گوشی‌های همراه وجود دارد. در این کارخانه مدارهای الکترونیکی در داخل کوره‌هایی قرار می‌گیرند و طلای آن در اثر حرارت آب شده و از زیر کوره خارج می‌شود. این طلاهای مذاب پس از خروج از کوره به صورت شمشهای طلا قالب‌گیری می‌شوند. این کارخانه ماهانه بین ۳۰۰ تا ۲۰۰ کیلو شمش طلا با خلوصی معادل ۹۹/۹۹ درصد تولید. میزان تولید طلا از این کارخانه تقریباً برابر میزان تولید طلایی است که از کارخانجات استخراج طلا از سنگ معدن به دست می‌آید.
- در برخی دیگر از موارد، بخشی در شهرداری‌ها وجود دارد با عنوان مرکز جمع‌آوری زباله‌های بزرگ و برقی کاربر پس از تماس با این مرکز و پرداخت وجهی به مغازه‌های کامپیوتري، برچسبی به او داده می‌شود که آن برچسب را به هنگام دور انداختن وسیله برقی به آن چسبانده و با تماس با مرکز فوق وقتی برای گرفتن این وسیله از درب منزل او گذاشته می‌شود. [۵]
- شرکت مسئول تولید مدارهای المپیک ۲۰۱۰ قصد دارد فلز مورد نیاز برای تولید مدارهای المپیک را از فلزات به دست آمده از زباله‌های الکترونیک تهیه کند. برنده‌گان مدار المپیک ونکوور ۲۰۱۰ و پارا المپیک زمستانی پیروزی خود را با مدارهای زباله از جنس زباله‌های مدارهای الکتریکی جشن خواهند گرفت. مدارهای طلا، نقره و برنز امسال المپیک از فلزا تی تشکیل خواهد شد که از بازیافت فلزات موجود در تلویزیون‌ها، کامپیوترها و صفحه کلیدهای بازیافت شده که اغلب به عنوان زباله شناخته می‌شوند، به دست می‌آید. برای دستیاری به فلزات مورد نیاز برای ساخت مدارها، این شرکت مواد موجود در لامپ‌های اشعه کاتد، قطعات مختلف کامپیوترا و تجهیزات گرمایشی را جمع‌آوری و با ترکیب آن‌ها با فلزات دیگر مدارها را تولید خواهند کرد. با استفاده از همین شیوه بیش از هزار مدار برای المپیک ۲۰۱۰ در حال تولید است. [۲]
- شرکت فوجیتسو لپتاپی با نام Life Book در بازار ژاپن ارائه نموده که از پلاستیک قابل بازیافت تهیه شده است. پلاستیک‌های معمولی از منابع غیرقابل بازیافت مانند روغن، زغال‌سنگ و گازهای طبیعی تولید می‌شوند، در حالی که پلاستیک‌های قابل تجزیه‌ای وجود دارد که از مواد گیاهی ساخته می‌شوند ولی قیمت بسیار بالایی دارند. به عنوان مثال گندم یا سیب‌زمینی پس از برداشت طی تغییرات ارگانیک، اسید لاکتیک تولید می‌کنند و ترکیبات اسیدلاکتیک، زنجیره‌های پلیمری را تشکیل می‌دهند که در پایان به تولید پلاستیکی به نام پلی‌لاکتاید می‌انجامد اما به دلیل قیمت بالا مورد استقبال قرار نگرفت. [۸]
- تیمی ازدانشگاه شانگهای روشی برای استفاده از صفحه‌های سبز رنگی که در ساخت مدارهای الکترونیکی به کار می‌روند پافته‌اند. با استفاده از این روش قسمت‌های غیر فلزی این صفحات پودر شده و بعد از افزودن نوعی رزین آن را تحت دمای بالا به صورت خمیر و در داخل قالب تزریق می‌کنند. نوعی از این ماده به اندازه بتون استحکام دارد که می‌تواند جایگزین چوب باشد و می‌توان از آن در ساخت صالح ساختمانی استفاده کرد. [۳]
- دانشمندان ژاپنی راهی ساده‌تر برای بازیافت این فلزات یافته‌اند. آنها ابتدا روزنامه‌های قدیمی را خرد کردن و از آن خمیری ساختند. سپس با اضافه کردن چند نوع ماده شیمیایی از جمله کلر و فرمالدئید ژل کاغذ ساخته و با خشک کردن ژل آن را به صورت پودر درآورده‌اند. برای آزمایش، مقدار زیادی از زباله‌های صنعتی که شامل فلزات ارزشمندی مانند طلا، مس، آهن و روی بود را ذوب کرده‌اند. غلظت طلا در این مایع حدود ۲۵۰ در یک میلیون، غلظت پلاتین و پالادیم حدود ۱۱ تا ۱۶ در یک میلیون و سایر فلزات بین ۱۹۰ تا ۸۴۰ در یک میلیون بوده است. با افزودن ژل به این مایع، مشاهده شد که ژل توانایی جذب و تفکیک ۹۰ درصد طلا، پلاتین و پالادیم و مقادیر کمی از مس، روی و آهن را از سایر ترکیبات دارد. این خصوصیت قابل توجه ژل کاغذ به خاطر وجود سلولز است. سلولز به طور ذاتی شکل منظم و خاصی ندارد. به همین علت مواد شیمیایی به راحتی در قالب آن نفوذ می‌کنند و همین مسئله موجب قدرت جذب بالای آن می‌شود. یک کیلوگرم ژل

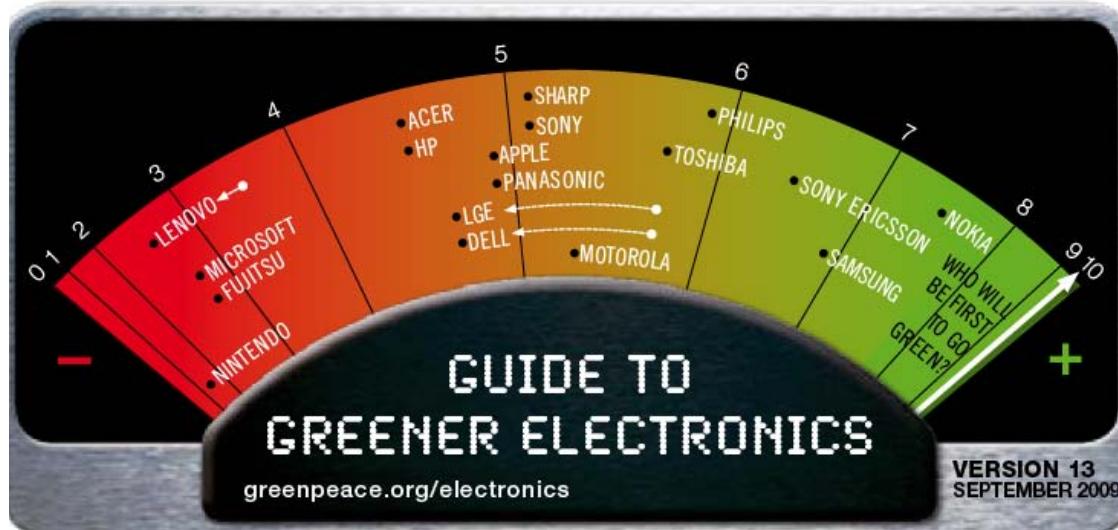
توانایی جذب ۹۰۶ گرم طلا را دارد. البته فرآیند جذب فلزات ارزشمند توسط ژل بسیار طولانی (حداقل ۵ ساعت) است و همین مسئله نقطه ضعفی است که استفاده صنعتی و به طور انبوه آن را محدود می‌کند. [۴]

پیشنهادات

با توجه به آنچه که در بالا ذکر شد موارد زیر پیشنهاد می‌گردد:

- نحوه استفاده بهینه‌تر از تجهیزات الکترونیکی برای افزایش طول عمر آموزش داده شود.
- برنامه‌هایی برای استفاده مجدد از قطعات از دور خارج شده تدوین شود، به عنوان مثال می‌توان از قطعات و مدارهای الکترونیکی دست دوم در کارگاههای آموزشی و مدارس برای آموزش بهره برد.
- به خانواده‌ها و صنایع آموزش داده شود که ضایعات الکترونیکی را از دیگر زباله‌ها جدا نمایند.
- امکانات مناسب جداسازی اینگونه ضایعات از طرف شهرداری‌ها برای خانواده‌ها فراهم گردد.
- صنایع بزرگ را مجبور به صرف هزینه جهت بازیافت محصولات مستهلك شده خود نمایند.
- بر روی کارخانه‌های صنعتی بازیافت اینگونه ضایعات سرمایه‌گذاری‌های لازم انجام شود.
- در انتخاب تجهیزات مشابه، محصولات کارخانجاتی که از نظر زیست محیطی سالم ترند انتخاب شوند . در

شکل شماره ۳ دسته‌بندی شرکت‌های بزرگ تولید کننده کامپیوتر، موبایل و تلویزیون در سپتامبر ۲۰۰۹ دیده می‌شود.

شکل شماره ۳ - دسته‌بندی شرکت‌های بزرگ تولید کننده کامپیوتر، موبایل و تلویزیون براساس سالم تر بودن از نظر زیست محیطی [۱۴]

منابع و مراجع

- [۱] از زباله های الکترونیک چه می دانید؟، ۱۳۸۷، قابل دسترسی در سایت: www.farya.com
- [۲] اسفاده از زباله های الکترونیک در تولید مدار های المپیک ۲۰۱۰، روزنامه خراسان، ۲۷ مهر ۱۳۸۸.
- [۳] بازیافت ضایعات الکترونیک توسط دانشمندان چینی، ۱۳۸۸، قابل دسترس در سایت: <http://www.hamshahrionline.ir/Categories/?cid=۹۷>
- [۴] بازیافت طلا از زباله های الکترونیک، ۱۳۸۶، قابل دسترس در سایت: http://recyclenet.blogfa.com/post-۱۸۶.aspx^d
- [۵] بازیافت قطعات مستهلك کامپیوتر در ایران، ۱۳۸۶، قابل دسترس در سایت: http://recyclenet.blogfa.com/post-۱۰.aspx^c
- [۶] ضایعات الکترونیکی خطر بزرگ زیست محیطی، ۱۳۸۶، قابل دسترس در سایت: http://recyclenet.blogfa.com/post-۹۸.aspx^a
- [۷] قانون مدیریت پسماند، ۱۳۸۳
- [۸] لپتاپ قابل بازیافت ساخته شده با پلاستیکی از نشاسته ذرت، ۱۳۸۶، در دسترس در سایت: http://recyclenet.blogfa.com/post-۱۳.aspx^b
- [۹] Agarwal, R. (۲۰۰۵). *Computer Myths: The Story of Scrap*. Southern Initiatives. Journal for Sustainable Development ۱(۳).
- [۱۰] Berlin Economist Office (۲۰۰۵). *The Economist*, ۲۹.۰۱.۲۰۰۵, p. ۵۶
- [۱۱] EU. Directive ۲۰۰۲/۹۶/EC of the European parliament and of the council of ۲۷ January ۲۰۰۲ on waste electrical and electronic equipment (WEEE) — joint declaration of the European parliament, the council and the commission relating to article ۹. Official Journal L ۰۳۷:۰۰ ۲۴-۳۹
- [۱۲] Hazardous Substances in e-Waste, available at: http://ewasteguide.info/hazardous_substances^b
- [۱۳] Hazardous Technologies, available at: <http://ewasteguide.info/processes^a>
- [۱۴] Guide to green electronics, ۲۰۰۹, available at: <http://greenpeace.org/electronics^b>
- [۱۵] Mayfield K., Waste: Dark Side of Digital Age, ۲۰۰۳, available at: <http://www.wired.com/science/iscoveries/ews/۲۰۰۳/۰۱/۵۷۱۵۱>
- [۱۶] Mueller s., WEEE generated , ۲۰۰۹, Available at: <http://ewasteguide.info/weee-generated>
- [۱۷] Puckett J, Smith T. Exporting harm: the high-tech trashing of Asia The Basel Action Network. Seattle v Silicon Valley Toxics Coalition; ۲۰۰۲.
- [۱۸] Schwarzer S., et al, E-waste, the hidden side of IT equipment's manufacturing and use, ۲۰۰۴ available at: http://www.grid.unep.ch/product/publication/download/ew_ewaste.en.pdf
- [۱۹] Valuable Substances in e-waste , available at: http://ewasteguide.info/valuable_materials_in_e_waste^c
- [۲۰] Where does e-waste end up, available at: www.greenpeace.org/international/campaigns/toxics/electronics/where-does-e-waste-end-up^a
- [۲۱] Widmer, R., Oswald-Krapf, H., et al. (۲۰۰۴). Global perspectives on e-waste. Env. Imp Ass Rev ۲۵:۴۳۶-۴۵۱.

Landfilling of Electronic Waste: Planting Seeds of Death

Mahdieh Sharifi Fard

Email: m.sharifif@gmail.com

Abstract

Stunning speed at technology developments, short life of computer equipments, and the growth of using new and advanced electronic equipments Caused more electronic waste. The fact that the equipment in addition to precious metals like gold and silver, Containing very dangerous metals like Lead, Cadmium and Mercury is now a serious crisis to the environment's health. At ۱۹۹۴ about ۲۰ million Pac's was obsoleted and at ۲۰۰۴ was increased to ۱۰۰ million PC's. Between ۱۹۹۴ and ۲۰۰۳ about ۵۰ million PC's (۲۸۷۲۰۰ ton Plastics, ۷۱۸۰۰ ton Lead, ۱۳۶۳ ton Cadmium and ۲۸۷ ton Mercury) was obsoleted. These statistics show the importance of attention to electronic waste and finding a way to stop it. In Iran's Management Waste Act ۱۳۸۳ announced that the producers must recycle their products.

Keyword: Electronic Waste, Recycle, Computer, E-Waste